

OTRZĄSAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), się (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne*.

[*inf* otrząsać się.] ◇ *praes 3 sg* otrząsą się (3). ◇ [*praet 3 pl m pers* otrząsali się. ◇ *con 3 sg m* by się otrząsał.] ◇ *part praes act* otrząsając się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. otrząsnąć się.

1. *Poruszać się gwałtownie celem oczyszczenia się z czegoś lub uwolnienia się od czegoś, strzepywać coś z siebie; excutere, iactare Cn (4) : RejFig Cc5; Strzeż się go [szalonego] abyć się nie śprzykrzył/ abyćie nie śplugawił gdy się otrząła [et non coinquinaberis in concussionem illius]. BibRadz Eccli 22/15.*

otrząsać się z czego (1): A ptaszek kiedy po dzdzu káždy głośniey śpiewa. Otrząłaiąc się z rofy á z oney przygody/ Ráduiąc się iż się też doczekał pogody. *RejWiz 35; [gdy się z wody wżycy otrząłai StryjKron 470].*

W porównaniu (1): Otrząła się [kot] bi wlazni bil Ano się tak nachilkiem zmił *RejRozm 398.*

2. *Wzdrgać się na myśl o czymś [z czego] (1) :* To zaię z nowu prześtrách iákoby go śpárzył/ Ale Pan Bog iż nie śpadł fortunnie mu zdárzył. Idzye się otrząłaiąc z wielkiego prześtráchu [...]. Odeydzycie máło dáley/ Lew ná ściefzce leży/ To mu się iefzcie bárzyey śzupryná náieży. *RejWiz 108v.*

3. [*Sprzeciwiać się, wyzwaląć się od kogoś, pozbywać się [komu]:* zá których powodem Śláchtá w Polfzche ięła się Kśiężey otrząłaić/ wychodzić z niewoli z śtrony dzieśiácin/ y z śtrony wiáry *TurnZwierc D2.*]

4. [*Spadać skutek otrząsania: Wfzakoż czáfu kwitnienia/ ziemie tám rułzać nie godzi się/ by śnadź [...] kwiát się nie otrząłai Cresc 1571 398.*]

Formacje współrdzenne cf TRZĄŚĆ.